

Migrationspolitikens diskurs

Undertecknad har kritiserat den glidning som skett i svensk migrationspolitiska sedan en lång tid tillbaka. Låt mig såhär inledningsvis konstatera att det inte har blivit ett öppnare Sverige, som vi bör sträva emot, snarare tvärtom om med den allt stramare migrationspolitiska linje som regeringen nu för, stött av Sverigedemokraterna.

Utifrån en kristen och humanistisk människosyn vill jag bejaka mångfalden. Utifrån den människosyn och solidaritet med andra människor. är olikheter kompletterar varandra skapas en bättre helhet. Att bejaka mångfald är inte att blunda för att den också skapar konflikter. Därför måste de konflikter som uppstår hanteras med respekt för varandra och en vilja med att nå fram till samförstånd. Men också för att mångfaldens samhälle skapar dynamik och ekonomisk utveckling.

Det är därför av stor vikt att våga diskutera dessa frågor utan att hamna i en polariserad debatt. Utifrån situationen som finns i vår omvärld så finns det anledning att fundera kring hur fler invandrare ska kunna komma i arbete, kunna hitta en bostad och lära sig språket – bli en del av samhället. Sedan valet 2014 har integrationen seglat upp som en av de mest hett debatterade frågorna, och flera partier har lagt fram olika förslag på hur integrationen skulle fungera bättre. En del av de frågorna handlar om migration snarare än integration, eller får i alla fall direkt migrationspolitiska konsekvenser. I stället för att hantera hur människor som kommer till Sverige bäst kommer i arbete, lär sig språk och blir en del av kulturen så handlar flera förslag som lagts under integrationspolitisk täckmantel i själva verket handlar om att färre människor ska komma till Sverige, att kraven ska bli hårdare eller att det ska bli lättare att utvisa dem. Tyvärr får jag konstatera att denna diskurs omkring migrationspolitiska förslag nu blivit regeringspolitik.

Förslaget om tillfälliga uppehållstillstånd man röstat igenom i riksdagen innehåller flera punkter som är tveksamma. Tillfälliga uppehållstillstånd har ett antal tydliga nackdelar. Det skadar arbetsmarknadsetableringen genom försämrat humankapital och sämre incitament att planera långsiktigt. Det hindrar anhöriginvandring och skapar därmed oro för de flesta som flyr och skapar därmed större oro och psykisk ohälsa.

Det tvingar Migrationsverket att genomföra dubbelt så många prövningar och ökar därmed kraftigt resurserna som måste läggas på myndigheten: Det är svårt att se några som helst positiva migrationseffekter. Fördelen med tillfälliga uppehållstillstånd är att de kan vara politiskt lättare att genomföra. Tillfälliga uppehållstillstånd är naturligtvis bättre än inga alls, men fördelen saknas i jämförelse med det permanenta uppehållstillstånd som gäller i Sverige. Trots detta har man haft detta som en del i integrationspolitiken. En inte alltför vågad gissning är att partierna väglets av kortsiktiga opinionsvindar snarare än reell vilja att förbättra integrationen.

Alternativet är att de verkligen vill förbättra integrationen men saknar kunskap. Underlaget i propositionen skulle minska anhöriginvandringen. Vissa partier har själva lyft upp det som en positiv effekt, medans andra menar att det inte är syftet. Oavsett om det är medvetet eller inte har propositionen två mycket olyckliga effekter, även bortsett från att det är direkt skadligt ur

ett integrationsperspektiv. För det för stryker man invandringen baklänges. Istället för att säga att de vill begränsa invandringen lade partierna från början förslag som får samma effekt utan att få det låta så. Naturligtvis är de största förlorarna alla de personer som inte får komma till Sverige utan lämnas kvar i krig, förtryck och splittrade familjer.

För det andra innebär det en sammanblandning av migration och integration. Behovet av kraftiga integrationsreformer är stora. Invandrare har för låg sysselsättning, för hög arbetslöshet, för svårt att få bostad. Det finns enormt mycket som behöver göras, för att komma åt det. Men att begränsa invandringen är inte en migrationspolitisk reform. Förslagen som nu ligger till grund för en lagändring presentera som en migrationsförbättring, stärker det bara den falska uppfattningen om att migration är ett hot mot integrationen.